

Прелюбезный мой Сыне!

Видимъ, чи имате голѣма ревность за просвѣщеніето на бѣдныя нашъ Болгарскій родъ, и тѣрате на мене такова Бремя, което азъ не самъ достоинъ да скъсшимъ; но заради, чи таа ревность распали и моето желаніе, което азъ отъ млада години хранимъ на сърдцето си за това нѣщо; само ми бѣше препона онаа пословица, сирѣчь: „Дѣхъ бодръ, плоть же немощна,“ за тоа и да не самъ оучень, подканихъа колико можѣхъ, и преведохъа предложната отъ васъ Книжица.

Того ради, драгій мой Сыне, приѣмнете тоа мой слабъ тѣдъ; и Небесныя Царь да ви помогне, споредъ башето желаніе, да напечатите таа Книжка, която може да подкани нашите отечественници да направатъ на отечеството наше Болгаріа по-добро и по-голѣмо приношеніе.

Вашъ приснодожрожелатель

и Родитель.